

З ДОСВІДУ ПРОВЕДЕННЯ ЕКОЛОГІЧНИХ СТЕЖОК ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ СТУДЕНТАМИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАКТИКИ

(Сяська І.О., канд. пед.н., доцент, Бабич А.С., студентка)
РДГУ, м. Рівне, Україна

Значну навчально-виховну роль у професійній підготовці майбутнього вчителя біології відіграє формування вміння організовувати та проводити разом з школярами навчальні екологічні стежки. Практичну реалізацію цього завдання найдоцільніше здійснювати під час проходження студентами виробничої практики у загальноосвітньому навчальному закладі, коли є безпосередня можливість врахувати специфіку самої школи, учнівського контингенту та місцеві природні й екологічні умови.

Екологічні стежки – це спеціально облаштовані прогулянково-пізнавальні маршрути, які створюються з метою екологічної освіти й виховання учнівської молоді та місцевого населення через встановлені за маршрутом інформаційні стенди. Зазвичай такі стежки прокладають по зонах організованого туризму або на природоохоронних територіях [1, с. 384].

Таким чином, навчально-екологічна стежка є однією з активних форм природоохоронної діяльності у рекреаційних зонах. Основне призначення навчальних стежок полягає у поєднанні кількох освітньо-виховних цілей. Така стежина дає можливість формувати екологічно доцільні норми поведінки учнів у природному середовищі, проводити біологічні дослідження і експерименти з метою кращого засвоєння навчального матеріалу і мотивувати до природоохоронної діяльності. Крім того навчально-екологічна стежка також допомагає розвивати організаторські здібності учнів, вміння працювати в колективі, приймати обґрунтовані рішення. Поєднання різних форм та методів навчання дає можливість її використовувати як в шкільному програмному компоненті, так і для позашкільної роботи з учнями, застосовуючи інтерактивні методи навчання. Завдання вчителя – навчити учнів бачити, помічати красу рідного краю та розуміти вплив людської діяльності на навколишнє середовище. Зрештою головне завдання екологічної стежки – сприяти вихованню екологічної культури учнів як загальної культури взаємовідносин між людьми та ставлення до природи.

Для прикладу пропонуємо вашій увазі складання екологічної стежки та планування еколого-біологічних досліджень деяких природних ландшафтів за складеним маршрутом: „Школа с. Корнин – Левкові джерела – Корнинський заказник”. Село Корнин і його околиці знаходяться на південному сході Рівненського району. Територія розміщена на Волино-Подільській височині. Екологічна стежка, прокладена юними біологами школи, розпочинається із території школи, проходить через південно-східну частину села до Левкових джерел, далі – через поле, ліс до долини ефемероїдів Корнинського заказника.

Мета дослідження – звернути увагу на рослинні об’єкти, звичні для даної території, ознайомитися з місцевими ефемероїдами, виявити рослини ендеміки та

релікти, занесені до Червоної книги України, встановити факти негативного впливу антропогенної діяльності на природне середовище.

Завдання екологічної стежки: детально ознайомитись з природою рідного краю, різноманітністю рослинного і тваринного світу, звернути увагу на ефемероїди та визначити густоту стояння підсніжників на 1 м² й висоту рослин в різних частинах заказника; дослідити збереження Левкових джерел та стан води в них; звернути увагу на негативні зміни в природі, які відбуваються внаслідок посиленої господарської діяльності та з низки інших причин.

Результати реалізації завдань екологічної стежки оформити у вигляді інформаційних матеріалів, встановлених стендів з метою подальшого проведення екскурсій та екоуроків за новоствореним маршрутом та природоохоронної просвіти місцевого населення.

Література

1. Дедю И.И. Экологический энциклопедический словарь / И.И. Дедю. – Кишинев: Гл. ред. Молд. сов. энцикл., 1990. – 406 с.